

Kız ve Manta Vatozu

Çınar BİBER

Kız ve Manta Vatozu

Çınar BİBER

Maya okyanusu her şeyden çok severdi. Her sabah, küçük balık desenli sarı mayosunu ve turkuaz deniz şortuyla üstünü giyerdi. Kırmızı şnorkel maskesini alnına doğru yukarı iter ve su geçirmez defterini kapardı. Bugün yine manta vatozlarını inceleyecekti. Kıvrırcık siyah saçları iki dolgun topuz halinde zıplayarak sahile koştu.

Maya kıyıdan suyu izledi. Birdenbire, suyun altında kocaman koyu bir şekil süzüldü. Bu bir manta vatozuydu! Elmas biçimli gövdesi bir kayıktan daha genişti. Maya derin bir nefes aldı ve suya daldı. Defteri elinde güvende, sessizce yüzdü. Manta vatozunun kanat gibi yüzgeçleri, su altındaki nazik bir kuş gibi yavaşça hareket ediyordu.

Manta vatozu döndü ve küçük, nazik koyu gözleriyle Maya'ya baktı. Maya dondu, sonra gülümsedi. Vatoz yüzüp gitmedi. Bunun yerine bir kez, iki kez etrafında döndü, sonra durdu. Maya bir yüzgecinin ucunda ince, örülmüş bir yosun halkası fark etti. 'Sen dost canlısısın,' diye fısıldadı Maya. Vatozun beyaz karnı gri beneklerle parlıyor, soluk beyaz omuz lekeleri koyu sırtında ışıldıyordu.

Maya manta vatozuna İnci adını verdi. Her gün onunla buluşmak için yüzüp gitti. İnci, Maya'nın kırmızı şnorkel maskesini ve kıvrıcık saçlarını tanıyor gibiydi. Bir sabah İnci doğruca Maya'ya süzüldü ve bir yüzgeciyle onu nazıkçe dürttü. Maya kahkahayla güldü, baloncuklar yükseldi. Defterine yazdı: 'Manta vatozları meraklı ve naziktir. Oynamayı severler.'

İnci, Maya'ya harika şeyler gösterdi. Onu rengârenk balıklarla dolu gizli bir mercan bahçesine götürdü. Temiz beyaz karnını göstermek için yan dönüp Maya'yı bakmaya davet etti. Maya manta vatozlarının akıllı olduğunu öğrendi. İnci, Maya'nın en sevdiği yeri hatırlıyor ve hep orada bekliyordu. Maya yazdı: 'İnci bir yunus kadar akıllı!'

Bir gün Maya, turistlerle dolu bir teknenin İnci'ye doğru hızla geldiğini gördü. Motor kükredi. İnci korkup kaçtı. Maya'nın yüreği sızladı. İnsanların manta vatozlarını görmeyi sevdiğini biliyordu, ama her zaman nasıl dikkatli olacaklarını bilmiyorlardı. 'Onların anlamasına yardım etmeliyim. Bu nazik devlerin korunmaya ihtiyacı var,' diye düşündü.

Maya İnci'nin peşinden yüzdü ve onu kayalık bir resifin yakınında saklanırken buldu. İnci'nin gözleri kocaman açılmıştı. Maya yanına süzüldü ve yüzgecine nazıkçe dokundu. 'Sorun yok,' dedi yumuşak bir sesle. 'Seni güvende tutmanın bir yolunu bulacağım.' İnci rahatladı ve yakınına yüzdü. Maya, insanlara manta vatozlarını korkutmadan okyanusun tadını nasıl çıkaracaklarını öğretmesi gerektiğini biliyordu.

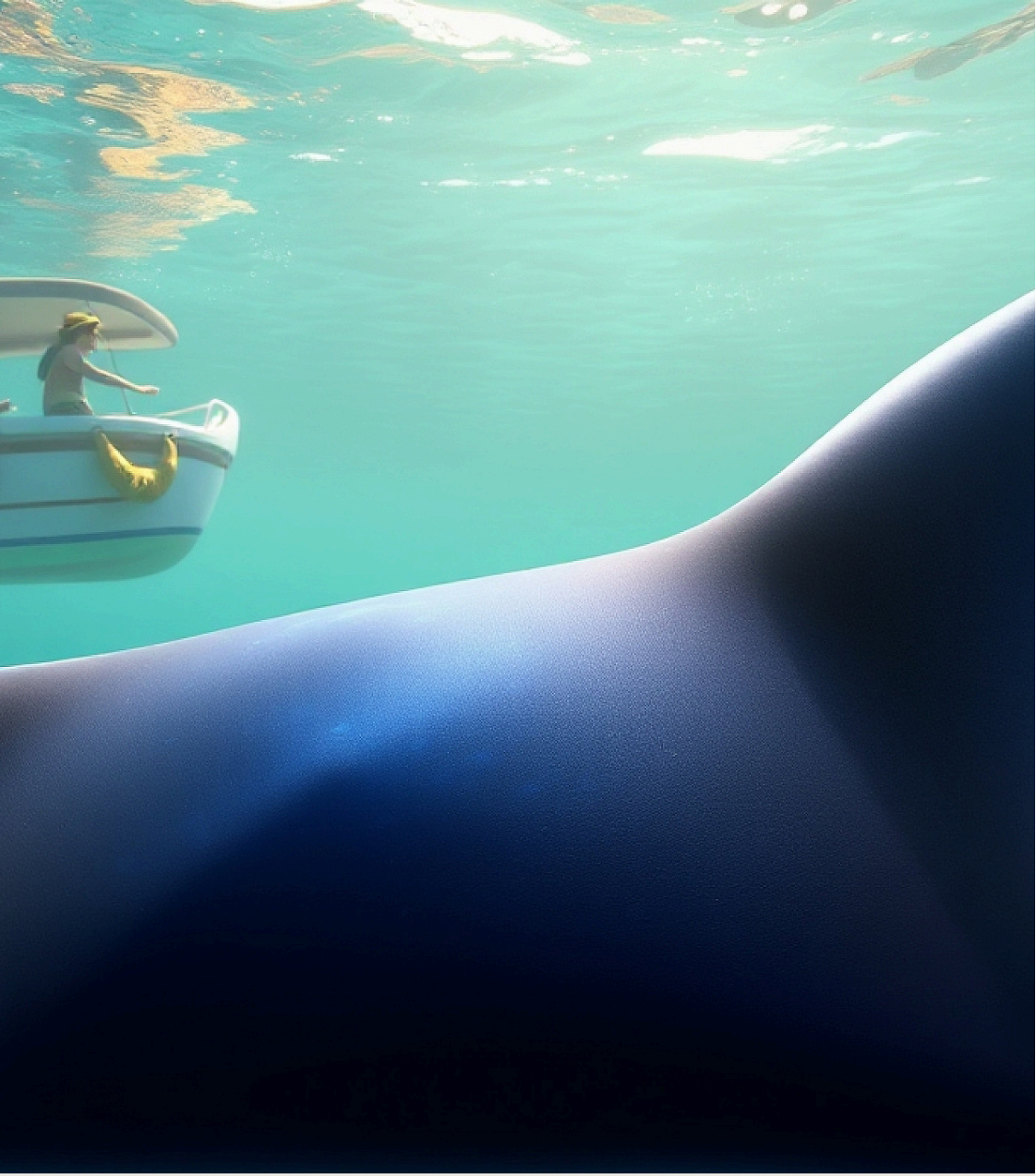
Eve dönen Maya defterini açtı. 'Manta Vatozlarına Nasıl Arkadaş Olunur' diye yazdı. Teknelerin yavaş gittiği resimler çizdi. 'Mesafeni koru. Asla kovalamayın ya da dokunmayın,' diye yazdı. 'Yüksek ses olmasın,' diye ekledi. Çalışırken kıvrıcık topuzları sallanıyordu. Her ziyaretçinin bu nazik devleri nasıl koruyacağını bilmesini istiyordu.

Maya'nın rehberinin net kuralları vardı. Bir manta vatozunun yanına büyük bir kalp çizdi. 'En az üç metre uzakta durun,' diye yazdı. 'Size gelmelerine izin verin.' Manta vatozlarının zararsız ve akıllı olduğunu açıkladı. 'Size zarar vermek istemezler,' diye yazdı. 'Sadece yüzmek ve minik planktonlar yemek isterler. Sakin ve sessiz olun.'

Maya rehberini yerel dalış dükkânına götürdü. Sahibi okudu ve gülümsedi. 'Bu harika!' dedi. Her tekne için kopyalar bastı. Maya sahile bir afiş de yaptı. Kısa süre sonra turistler onun rehberini okuyordu. Manta vatozlarını uzaktan izlemeyi ve asla kovalamamayı öğrendiler. İnci yeniden özgürce yüzüyordu.

Bir öğleden sonra bir turist teknesi İnci'nin yakınına geldi. Motor yavaşladı. Teknedekiler parmaklarıyla işaret edip fısıldaştılar. Suyu atlamadılar, bağırmadılar. İnci sakince süzüldü, kanat gibi yüzgeçleri zarifçe hareket etti. Mutlu görünüyordu. Maya kıyıdan izledi, içi sevinçle doldu. Rehberi işe yarıyordu! İnsanlar okyanusa karşı nazik davranıyordu.

İnci Maya'ya doğru yüzdü ve yavaşça etrafında döndü. Maya sevinçle güldü. İnci'nin teşekkür ettiğini biliyordu. Maya defterine yazdı: 'Manta vatozlarını koruduğumuzda tüm okyanusu koruruz.' İnci'nin yosun halkası ve kocaman gülümsemesiyle bir resmini çizdi. 'Dostluk ve özen, nazik devleri koruyabilir.'

Maya'nın rehberi başka sahillere de yayıldı. Okullar onu konuşmaya davet etti. Defterini gösterdi ve İnci'nin hikâyesini anlattı. 'Manta vatozları nazik ve akıllıdır,' dedi. 'Temiz suya ve yüzecek alana ihtiyaçları var.' Çocuklar kocaman gözlerle dinledi. Onlar da yardım etmek istedi. Maya gurur duydu. Küçük fikri büyük bir fark yaratıyordu.

Şimdi Maya her gün İnci'yi ziyaret ediyor. Mavi suda birlikte yüzüyorlar. İnci, Maya'ya yeni mercanlar ve minik balıklar gösteriyor. Maya öğrendiği her şeyi yazıyor. İnci'nin ona güvendiğini biliyor. İnci de Maya'nın onu her zaman koruyacağını biliyor. Onların dostluğu, bir kız ile nazik bir okyanus devi arasındaki özel bir bağ.

Maya'nın rehberi artık ünlü. Dalış dükkânlarında ve teknelerde asılı. Turistler okuyor ve kurallara uyuyor. Manta vatozlarını saygıyla izliyorlar. Maya ve İnci herkese dostluğun ve özenin denizin nazik devlerini koruyabileceğini gösterdi. Okyanus, İnci ve tüm arkadaşları için daha güvenli.

Maya sahilde oturmuş, defterine yazıyor. Dalgalarda zarıfçe süzülen İnci'ye bakıyor. 'Başardık,' diye fısıldıyor Maya. Her küçük iyilik hareketinin yardımcı olduğunu biliyor. Ve o her zaman manta vatozlarının arkadaşı olacak. Güneş batıyor, gökyüzünü pembeye boyuyor ve Maya gülümsüyor. Okyanus nazik devlerle dolu ve onlar korunuyor.